

ست پیروزی بزرگ (٥٧) .

جزاین نیست که آسان ساختیم قرآنرا بزبان
توتابود که ایشان پندپذیر شوند (٥٨) .

پس منتظر باش هرآئینه ایشان نیز منتظر
انند (٥٩) .

سوره جاثیه مکی است و آن سی و هفت
آیت و چهار رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
حَمِّ (١) .

فروفرستادن این کتاب از جانب خدای
غالب با حکمت ست (٢) .

هرآئینه در آسمانها وزمین نشانه هاست
باوردارندگان را (٣) .

ودر آفرینش شما و در آفرینش آنچه پراکنده
میسازد از جانوران نشانه هاست قومی را
که یقین میکنند (٤) .

ودر آمد و رفت شب و روز و در آنکه
فرو دآورد خدا از آسمان روزی (١) پس
زنده کرد بسبب باران زمین را بعد مرده
بودن آن و دگر داندن بادهای نشانه هاست
قومی را که درمی یابند (٥) .

این نشانه های خداست میخوانیم آن را
برتو براستی پس بکدام سخن بعد پند
خدا و آیت های او ایمان آرند (٦) .

وای هر دروغ گوی گنهگار را (٧) .

فَاَلَمْ يَسْرِنَا بِلسَانِكَ كَلِمَةً يَتَذَكَّرُونَ ①

فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ②

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

تَنْزِیْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَكِیْمِ ②

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لٰآیٰتٍ لِّمَنْ يُّؤْمِنُ ③

وَفِي خَلْقِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ④

وَاجْتِیٰلِ الْبَلْبَلِ وَالتَّهَارُومِ ۙ مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمٰوٰتِ مِنْ
رِزْقٍ فَاَلْحَيٰتِیٰهٗ الْاَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ وَتَصْرِیْفِ الرِّیْلِ ۗ اِنَّ
لِقَوْمٍ یُّعْقِلُونَ ⑤

تِلْكَ اٰیٰتُ اللّٰهِ تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ ۗ فَاِذَا فِی حَدِیْثٍ بَعَدَ
اللّٰهُ وَاٰتِیٰهٗ یُؤْمِنُونَ ⑥

وَبِیِّنٍ لِّمَنْ اَقَامَ اٰیٰتِنَا ⑦

که می شنود آیاتِ خدا را که خوانده میشود بروی باز لازم می گیرد کفر را تکبر کرده گویا نشنیده است آنرا پس مژده ده او را به عذابِ درد دهنده (۸) .

و چون واقف شد بر چیزی از آیاتِ ما به تمسخرگردان را آنجماعت ایشان راست عذاب خوارکننده (۹) .

آن طرف ایشان دوزخ ست و دفع نکنند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را و دفع نه کنند نیز آنکه دوستان گرفته اند بغیر از خدا و ایشانرا ست عذاب بزرگ (۱۰) .

این قرآن هدایت ست و آنانکه کافر شدند بآیاتِ پروردگار خویش ایشانرا ست عذاب درد دهنده از جنس عقوبتِ سخت (۱۱) .

خدای آنست که مُسَخَّر کرد برای شما دریا را تاروان شود کشتی ها در آن بفرمانِ او و تاطلبِ معیشت کنید از فضلِ او و بود که شما شکرگذاری کنید (۱۲) .

و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین ست همه یکجا پدید آورده از جانب خود هر آئینه درین مقدمه نشانه هاست گروهی را که تفکر میکنند (۱۳) .

بگو مسلمانان را که در گذر کنند از آنجماعت که توقع روزهای خدا نه دارند^(۱) تا سزاهد خدا گروهی را بحسب

يَعْمُرُونَ لِلَّهِ يَمْنَعُ اللَّهُ نُجُوتَهُمْ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَكَانَ يُرْسِلُهَا فِيهَا رَسُولَهُ بِالرُّسُلِ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ①

وَإِذْ عَلِمْنَا مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا إِذْ تَبَذَّوْهُمَا فِي الْوَالِدِ الَّذِي كَانَهُمَا
عَذَابٌ مُهِينٌ ①

مِنْ قَوْلِهِمْ جَهَنَّمَ وَاللَّذِينَ عَلَيْهِمْ كَذَبُوا آيَاتِنَا وَأَكْرَمْنَا الْعَذَابَ
مِنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزِيزٌ ①

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالآيَاتِ وَالرُّسُلِ أُولَئِكَ عَذَابٌ مُرْتَبِطٌ
بِغَيْرِ الْإِيمَانِ ①

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ الْجَزِيرَى الْفَلَاحُ فِيهِ يَأْمُرُ بِالْعِزَّةِ وَالنَّجْوَى
مِنْ قَضِيَّاهُ وَأَعْلَمُ تَشْكُرُونَ ①

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ①

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ اللَّهُ ذُنُوبَهُمْ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا عَلَيْهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
قَوْمًا يُهَاكِمُوا بِكُفْرِهِمْ ①

(۱) یعنی معتقد نیستند که حوادث جزای اعمالِ ایشان باشد .

آنچه میکردند (١٤) .

هر که بکند کارشائسته پس نفع اوراست
وهر که بدکاری کند پس وبال براوست
باز بسوی پرورد گارخویش بازگردانیده
خواهید شد (١٥) .

وهر آئینه دادیم بنی اسرائیل را کتاب
ودانش مندی وپیغامبری و روزی دادیم
ایشان را از نعمت های پاکیزه وفضیلت
دادیم ایشان را برعالم ها (١٦) .

ودادیم ایشان را نشانه های واضح دریاب
دین پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه
آمد بدیشان دانش از روی تعدی بایکدیگر
هر آئینه پرورد گارتو فیصله کند میان
ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف می
کردند در آن (١٧) .

باز ساختیم ترا بر راه ظاهر از دین پس
پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهشات
آنرا که نمیدانند (١٨) .

هر آئینه ایشان دفع نخواهند کرد از
تو چیزی از عقوبت خدا وهر آئینه
ستمگاران بعضی ایشان کارسازان بعضی
اند و خدا کارساز متقیانست (١٩) .

این قرآن دلیل های واضح ست مردمان
را وهدایت ست وبخشائش گروهی را که
یقین می کنند (٢٠) .

آیا پنداشتند آنانکه کردند جرمها که
قراردهیم ایشان را مانند آنانکه ایمان
آوردند وکارهای شائسته کردند، یکسان

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَفَعْنَا لَهُمُ
مِّنَ الْكَلْبِيبِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَأَتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاسْتَخْلَفُوا إِلَّا مَن بَعَدَ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَعِيَّا لِيَدَّبَّرَهُمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْفِي بَيْنَهُمُ يَوْمَ
الْقِسْمَةِ يَمَّا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرَفٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعُهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا لَنْ نُنْعَمَ أَعْيُنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

هَذَا ابْنَ صَوَابٍ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَحْنَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ عِندَ اللَّهِ وَمِمَّا يُؤْتَمَّرُونَ ﴿٢١﴾

باشد زند گانی ایشان و مُردن ایشان بدحکم ایشان ست این حکم (٢١) .

وآفرید خدا آسمان ها و زمین را بتدبیر درست و تا عاقبت کار جزا داده شود هر شخصی بحسب آنچه عمل کرده است و برایشان ستم کرده نشود (٢٢) .

آیادیدی کسی را که معبود خود گرفته است خواهش نفس خود را و گمراه کرد او را خدا با وجود دانش و مهر نهاد بر گوش او دل او و پیدا کرد بر چشم او پرده پس کیست که راه نماید او را بعد خدا آیابند نمی گیرید (٢٣) .

وگفتند نیست زندگانی مگر همین زند گانی این جهانی مامی میریم و زنده میشویم و هلاک نمی کند ما را مگر زمانه و نیست ایشان را باین مقدمه هیچ دانش نیستند ایشان مگر گمان می کنند (٢٤) .

و چون خوانده شود برایشان آیت های ما واضح آمده نه بُود شبهه ایشان مگر آنکه گویند بیارید پدران ما را اگر هستید راست گو (٢٥) .

بگو خدا زنده میکند شمارا بازمی میراند شمارا باز جمع کند شمارا بروزی قیامت هیچ شبهه نیست در آن ولیکن اکثر مردمان نمی دانند (٢٦) .

و خدای راست پادشاهی آسمان ها و زمین و روزی که قائم شود قیامت آن روز زیان کار شوند تباہ کاران (٢٧) .

و بیسی هر گروهی را بزاند در آمده، هر گروهی را خوانده شود بسوی نامه

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ يُعَذِّبُ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢١﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمِهِ وَ خَوَّمَهُ عَلَى سَوَابِهِ وَ قَلْبُهُ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ يَهْدِيهِ وَ مَنْ يَدْعُ اللَّهَ أَقْلَانًا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

وَ قَالُوا مَا هِيَ إِلَّا أَمْثَلُ الَّذِي أَنْشَأْنَا لَكُمْ أَنْفُسًا وَ نَحْنُ بِمَا نُهَيْكُمْ إِلَّا الدَّهْرُ وَ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُونَ ﴿٢٣﴾

وَ إِذْ أَنْشَأَ عَلَيْهِمُ الْبُتَيْنَ بَيْنَتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

قُلْ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَرْبَبٌ فِيهِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُورِثُهَا السُّبُلُونَ ﴿٢٦﴾

وَ تَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةً بِمَا كَسَبَتْ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْشَرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْبَهُونَ ﴿٢٧﴾

اعمال او (یعنی برای سوال و جواب مهیاشده گوئیم) امروز جزا داده شود شمارا بحسب آنچه میکردید (٢٨).

گوئیم این نامه ماست که اظهار حقیقت میکند بر شما برآستی هرآئینه ما می نوشتیم آنچه شما عمل می کردید (٢٩).

پس اما آنانکه ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند پس در آرد ایشان را پروردگاریشان در رحمت خود این ست پیروزی ظاهر (٣٠).

و اما آنانکه کافر شدند (ایشانرا گوئیم) آیا خوانده نمی شد بر شما آیات من پس تکبر کردید و قوم گنهگار بودید (٣١).

و چون گفته شد که وعده خدا راست است و قیامت هیچ شبهه نیست در آن گفتید نمیدانیم چیست قیامت تصور نمی کنیم آن را مگر با احتمال ضعیف و نیستیم ما یقین کنندگان (٣٢).

و ظاهر شد ایشانرا عقوبت های آنچه بآن عمل کرده بودند و در گرفت ایشان را آنچه بآن استهزای کردند (٣٣).

و گفته شود امروز فراموش کنیم شمارا چنانکه فراموش کردید ملاقات این روز خود را و جای شما دوزخ ست و نیست شمارا هیچ نصرت دهنده (٣٤).

این عذاب بسبب آنست که شما به تمسخر گرفتید آیات خدا را و فریفته کرد شمارا زندگانی دنیا پس امروز بیرون کرده نشوند از دوزخ و نه از ایشان رضامندی خدا طلب کرده شود (٣٥).

هَذَا كَيْفًا يُطَقُّ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٢٩﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَأَكْفَرُوا لِي أَنْ أَتَىٰ نَفْسِي
فَأَسْتَكْبِرُ ثُمَّ كُنْتُ مِمَّنْ جَاءَ مَجْرِمِينَ ﴿٣٠﴾

وَإِذْ أُتِيَٰ إِنْ رَأَىٰ وَجْهَ اللَّهِ حَقًّا وَالسَّاعَةَ لَارِيَبَ فِيهَا فَكُنْتُمْ
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ كُفْرَكُمْ أَظْفَرَكُمْ وَأَنْتُمْ
بِمُسْتَقْبِرِينَ ﴿٣١﴾

وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا حِجَابًا وَيَحِيقُ بِهِمْ
مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٢﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَسِيَ كَوْمًا سَيِّئَاتِهِمْ لَقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا لَكُمْ
بِالتَّارُوتِ وَالْكَرْمِ بْنِ لُحْيِينَ ﴿٣٣﴾

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذُوا إِلَهَ اللَّهِ مُرُورًا وَكَفَرُوا
فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَهُمْ فِيهَا سَعَتُونَ ﴿٣٤﴾

پس خدای راست ستائش پروردگار
آسمانها و پروردگار زمین پروردگار عالم ها
(٣٦) .

اوراست بزرگی درآسمان هاوزمین
واوست غالب باحکمت (٣٧) .

سوره اخفاف مکی است و آن سی و پنج
آیت و چهار رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
حَم (١) .

فروفرستادن کتاب از جانب خدای غالب
باحکمت ست (٢) .

نیافریدیم آسمان ها وزمین را و آنچه
در میان هر دوست مگر به تدبیر درست
وبمیعادی معین و آنانکه کافر شدند از آنچه
ترسانیده شد ایشان را روگرداند (٣) .

بگو آیا دیدید آنچه می پرستید بجز خدا
بنمائید مرا چه چیز آفریده اند از زمین
یا ایشانرا شرکستست درآسمان ها بیارید
بمن کتابی که آمده باشد پیش ازین یا بقیه
از علم اگر هستید راست گو (٤) .

و کیست گمراه تر از کسی که بخواند بجز
خدا کسی را که قبول نکند خواندنش
تاروز قیامت و این معبودان باطل
از خواندن ایشان غافل اند (٥) .

و چون جمع کرده شوند مردمان باشند این
معبودان ایشانرا دشمن و باشند به عبادت
ایشان منکر (٦) .

چون خوانده شود برایشان آیات
ما واضح آمده گویند این کافران سخن

قُلْ لِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم ﴿١﴾

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَالْحَقِ
مُسْمًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَنْزَلْنَا مِنْهُ لُعَابٌ مَعْرُوفُونَ ﴿٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِنِّي لَبِئْسَ بِكُفْرٍ مِّنْ
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَشْرَقَتْ مِنْ عِلْمِهِمْ كُنْتُمْ ضَالِّينَ ﴿٤﴾

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ
لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ غُلُوقٌ ﴿٥﴾

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ
كُفْرِينَ ﴿٦﴾

وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمُ ابْتِغَاءُ بَنَاتِهِ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّحَىٰ